

бгъ. и рече смѣи женѣ: что ѡакъ рече бгъ: да не ѡсте
ѡ вѣакагѡ дрѣва рѣнскагѡ; И рече жена смѣи: ѡ вѣакагѡ
дрѣва рѣнскагѡ ѡсти бѣдемъ: ѡ плода же дрѣва, ѡже естъ
посредѣ раѣ, рече бгъ, да не ѡсте ѡ негѡ, ниже прико-
нѣтеса смѣи, да не оумрете. И рече смѣи женѣ: не смѣ-
тѣю оумрете. Вѣдаше бо бгъ, ѡакъ въ онѣже ѡце день
снѣтсе ѡ негѡ, ѡверзѣтса ѡчи ваши, и бѣдете ѡакъ бѡзи,
вѣдаще доброе и лѣкавое. И видѣ жена, ѡакъ добро древо
въ снѣдѣ, и ѡакъ оугодно ѡчима видѣти, и красно естъ,
ѡже разѣмѣти: и вѣмши ѡ плода егѡ, ѡде: и даде
мѣжѣ своемѣ изъ оубою, и ѡдошта. И ѡверзѣтса ѡчи
ѡбѣма, и разѣмѣша, ѡакъ ѡзи вѣша, и шнѣта ли-
ствѣе оубоное, и сотвориша себѣ преподѣсанѣа. И оубѣи
шнѣта гласъ гдѣ бгѣ, ходѣща въ раѣ по полѣдни: и скрѣ-
стеса ѡдѣмъ же и жена егѡ ѡ лица гдѣ бгѣ посредѣ дрѣва
рѣнскагѡ. И призвѣ гдѣ бгъ ѡдѣма, и рече смѣи: ѡдѣма,
гдѣ еси; И рече смѣи: гласъ слышахъ тебе ходѣща въ
раѣ, и оубоахса, ѡакъ ѡгъ есмь, и скрѣхса. И рече ѡ
смѣи бгъ: кто возвѣсти тебѣ, ѡакъ ѡгъ еси, ѡце не
бы ѡ дрѣва, егѡже заповѣдахъ тебѣ, егѡ едѣнагѡ не
ѡсти, ѡ негѡ ѡгъ еси; И рече ѡдѣмъ: жена, ѡже даахъ
еси со мною, та ми даде ѡ дрѣва, и ѡдохъ. И рече гдѣ
бгъ женѣ: что сѣе сотвориша еси; и рече жена: смѣи пре-
лѣсти ма, и ѡдохъ. И рече гдѣ бгъ смѣи: ѡакъ сотво-
риша еси сѣе, проклатъ ты ѡ вѣхъ оубѣхъ, и ѡ вѣхъ пѣче-
сѣхъ земныхъ: на перѣхъ твоихъ и чрѣвѣ ходѣти бѣ-
дѣши, и зѣмаю снѣси вѣа дни живота твоегѡ. И враждѣ еи
положѣ междѣ тобою, и междѣ женою, и междѣ сѣме-
немъ твоимъ, и междѣ сѣменемъ того: той твою вѣа-
сти бѣдетъ главѣ, и ты вѣасти бѣдѣши егѡ пѣтѣ. И
женѣ рече: оумножаа оумножѣ печѣли твоѣ, и въздѣхѣнѣа
твоѣ